

SĄD NAJWYŻSZY

PRZEGLĄD PYTAŃ PREJUDYCJALNYCH SĄDU NAJWYŻSZEGO DO TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ z roku 2024

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie III CB 72/23 (sygn. sprawy przed TSUE C-719/24, Miasto stołeczne Warszawa i. in.)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

A. Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 i art. 4 ust. 2 TUE interpretowane w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych UE stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu zmieniającemu funkcjonujący dotychczas w danym państwie członkowskim sposób wyboru członków rady sądownictwa poprzez wprowadzenie w tym zakresie legitymacji demokratycznej dla sędziowskiej części tej rady?

B. Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 i art. 4 ust. 2 TUE interpretowane w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych UE należy rozumieć w ten sposób, iż nie jest sędzią bezstronnym i niezawisłym, a skład orzekający z udziałem takiego sędziego nie jest niezależnym sądem „ustanowionym uprzednio ustawą”, gdy

- sędzia sądu krajowego najwyższej instancji (Sądu Najwyższego) został wybrany z udziałem rady sądownictwa, w której sędziowska część tej rady nie posiadała legitymacji demokratycznej,

- skład tej rady został zakwestionowany jako niekonstytucyjny przez organ krajowy, w którego kompetencjach wyłącznych jest m.in. badanie konstytucyjności prawa krajowego,

- materialne warunki oraz zasady proceduralne przyjmowania przez tę radę decyzji o rekomendacji danej osoby na stanowisko sędziowskie w sądzie krajowym ostatniej instancji (Sądzie Najwyższym) mogą prowadzić do powstania w przekonaniu jednostek uzasadnionych wątpliwości co do niezależności danego sędziego od czynników zewnętrznych oraz jego neutralności względem ścierających się przed nim interesów po tym, jak sędzia ten został powołany do sądu krajowego ostatniej instancji (Sądu Najwyższego) w oczywiście nietransparentnej i pozornej procedurze konkursowej, oraz gdy już po powołaniu sędziego ten:

a) podejmuje osobiście czynności zmierzające do potwierdzenia prawidłowości procedury swojego powołania i orzeka o braku niezależności sądu jedynie z powodu powołania innego sędziego w procedurze z udziałem rady sądownictwa, której skład publicznie kwestionuje i określa mianem skompromitowanego, a w skład której to rady zgodnie z prawem krajowym wchodzi członkowie mający wymaganą legitymację demokratyczną, co jest zdaniem tego sędziego niewłaściwie ukształtowanym składem tej rady skutkującym jej uzależnieniem od władzy politycznej, niedającym gwarancji niezależności ukształtowanego (w przyszłości) składu sądu;

b) sprzecznie z zasadą nemo iudex in causa sua orzeka o skuteczności orzeczeń wydanych uprzednio z jego udziałem, w których kwestionuje się skład rady sądownictwa i wskazuje na brak niezależności sądu z udziałem sędziego powołanego w procedurze z udziałem tej rady w kwestionowanym składzie;

c) powołuje się na kryteria rzekomo „wypracowane” w orzeczeniach sądów krajowych, Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka mające świadczyć o braku bezstronności i niezawisłości innych sędziów, których to kryteriów sam nie przestrzega, a w kontekście bezstronności i niezawisłości ocenia osoby innych sędziów, które na ścieżce awansowej przeszły wszystkie stopnie sądownictwa, uzyskały wymagany stopień naukowy bądź zdobyły wymagane według prawa krajowego doświadczenie w innym zawodzie prawniczym, uzyskując pozytywne wnioski rad sądownictwa w różnych okresach i składach;

d) publicznie wypowiada się o statusie sędziów powołanych z udziałem rady sądownictwa której skład kwestionuje, odmawiając tym sędziom przymiotów bezstronności i niezawisłości in gremio, określając ich m.in. jako ignorantów, karierowiczów i cyników, osoby niebędące sędziami, które należy usunąć z sądownictwa, powołując się na rzekome orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i

Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, bez wskazania pod ich kątem jakichkolwiek konkretnych zarzutów, tak co do ich postępowania przed, jak i po powołaniu na urząd sędziego;

e) publicznie popiera propozycje reformy prawa krajowego przygotowywane i prezentowane przez przedstawicieli władzy politycznej, dotyczące przyszłego uregulowania statusu sędziów powołanych z udziałem rady sądownictwa, której skład kwestionuje, a których efektem ma być usunięcie wszystkich sędziów ze stanowisk, na które zostali powołani w procedurze z udziałem tej rady, wbrew krajowej regulacji prawa konstytucyjnego, a także dodatkowo postępowanie dyscyplinarne zmierzające do wydalenia z zawodu sędziego za udział w tej procedurze awansowej;

f) czerpie rozmaite korzyści ze zmiany władzy politycznej, w tym poprzez udział w działalności organów zależnych od tej władzy;

g) jako osoba pełniąca funkcję prezesa w sądzie krajowym ostatniej instancji (Sądzie Najwyższym) przyjmuje bez jakiegokolwiek trybu przewidzianego przepisami prawa przedstawicieli władzy politycznej celem zainicjowania w Sądzie Najwyższym postępowania w konkretnej sprawie, której rozstrzygnięciem zainteresowana jest ta władza, co odbywa się m.in. z pominięciem obowiązujących przepisów prawa krajowego co do kolejności wpływu spraw do tego sądu i jego właściwości;

h) jako osoba pełniąca funkcję prezesa w sądzie krajowym ostatniej instancji (Sądzie Najwyższym), w związku z upływem terminu pełnienia tej funkcji, odmawia zwołania zgromadzenia sędziów celem wyboru – zgodnie z prawem krajowym – następcy na tym stanowisku, kwestionując legitymację do udziału w takim zgromadzeniu sędziów, których status podważa, wskazując na pilną potrzebę ich usunięcia z sądownictwa i przywrócenia w ten sposób praworządności?

C. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie z punktu B – czy art. 19 ust. 1 akapit 2 w zw. z art. 4 ust. 2 TUE interpretowane w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych UE, należy rozumieć w ten sposób, że sąd krajowy ostatniej instancji (Sąd Najwyższy) ma obowiązek ukształtować skład bez udziału takiej osoby i rozpoznać sprawę bez udziału takiej osoby (lub osób) w innym składzie przewidzianym prawem krajowym?

Postanowienie SN z dnia 17 października 2024 r., III CB 72/23

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cb%2072-23-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-719/24, M.S.

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=296412&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=14001046>

Postanowienie SN z dnia 20 marca 2025 r., III CB 72/23

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cb%2072-23-2.pdf>

Postanowienie Prezesa TSUE z dnia 30 kwietnia 2025 r., C-719/24, M.S.

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=300701&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=4181150>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie III CBO 2/24

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

A. Czy art. 19 ust. 1 akapit 2 Traktatu o Unii Europejskiej, interpretowany w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, należy rozumieć w ten sposób, że:

1) sądem niezależnym w rozumieniu prawa Unii jest wyłącznie sąd krajowy, którego sędzia jako kandydat na urząd sędziego został wybrany przez organ, którego większościowy skład tworzą sędziowie wybierani przez sędziów, mimo że organ taki w konsekwencji nie dysponuje wystarczającą i konieczną w świetle prawa państwa członkowskiego Unii dla konstytucyjnych organów władzy publicznej legitymacją demokratyczną, w szczególności, jeżeli pozostaje to w sprzeczności z zasadą państwa demokratycznego,

2) nie jest sądem niezależnym (w tym w sprawie objętej prawem Unii) sąd państwa członkowskiego Unii ostatniej instancji (Sąd Najwyższy), w składzie którego zasiada osoba, która:

a) została powołana w procedurze z udziałem konstytucyjnego kolegiального organu w procedurze nominacyjnej na urząd sędziego, jeżeli organ ten nie miał koniecznej w państwie demokratycznym oraz wymaganej przepisami prawa państwa członkowskiego Unii legitymacji demokratycznej;

b) jest członkiem stowarzyszenia zrzeszającego sędziów:

i) którego działalność z uwagi na jego cele statutowe (reprezentacja zawodowych i socjalnych interesów grupy zawodowej sędziów) należy ocenić jako prowadzącą do obejścia konstytucyjnego zakazu przynależności sędziego do związków zawodowych, a także jest oceniana przez organ stojący na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów jako typowa dla działalności partii politycznej,

ii) którego władze statutowe (ich członkowie) ściśle współpracują z władzą ustawodawczą i wykonawczą oraz podejmują działania w ramach struktur organizacyjnych tych władz, które należy ocenić jako zmierzające do podważenia statusu sędziów oraz sądów niezależnych od tych władz,

iii) co prowadzi do nałożenia na nią na mocy statutu stowarzyszenia obowiązku przestrzegania uchwał jego władz w sytuacji, gdy w szczególności oceny zawarte w tych uchwałach dotyczące statusu konstytucyjnych organów władzy państwa członkowskiego Unii, niezależności sądów oraz niezawisłości i nieusuwalności sędziów przesadzają o kierunku i kryteriach oceny w tym zakresie, mimo konieczności dokonania każdorazowo samodzielnej oceny przez sąd rozpoznający sprawę z udziałem tej osoby, a ponadto gdy oceny zawarte w uchwałach stowarzyszenia należy uznać za niezgodne z zasadą państwa demokratycznego oraz praworządności (legalizmu);

c) została powołana na urząd sędziego w oczywiście nietransparentnej i pozornej procedurze nominacyjnej bez wymaganego lub z zastosowaniem pozornego trybu odwoławczego, a także z naruszeniem standardu prawa dostępu obywateli państwa członkowskiego Unii do służby publicznej na jednakowych zasadach;

d) pozostaje osobiście zainteresowana potwierdzeniem (sanowaniem) procedury nominacyjnej na urząd sędziego, w której uczestniczyła, poprzez podważanie lub pomijanie przez sąd, w składzie którego zasiada, mimo nieprzyznania w tym zakresie odpowiednich kompetencji sądom krajowym, skuteczności orzeczeń sądu konstytucyjnego, który stwierdził nieprawidłowość procedury nominacyjnej lub składu organu uczestniczącego w wyborze tej osoby na urząd sędziego, a także rozstrzyganie a contrario o braku niezależności sądu w składzie z udziałem innego sędziego wyłącznie z tego powodu, że został on powołany w procedurze z udziałem kolegiального organu konstytucyjnego uczestniczącego w procedurze nominacyjnej na urząd sędziego, w skład którego zgodnie z prawem państwa członkowskiego Unii wchodzi członkowie wybrani w sposób zapewniający temu organowi konieczną legitymację demokratyczną zgodnie z zasadą państwa demokratycznego;

e) orzeka w sposób sprzeczny z mającym moc powszechnie obowiązującą na mocy przepisów prawa krajowego rozstrzygnięciem innego organu konstytucyjnego, a także innych sądów krajowych, o skuteczności wcześniej wydanego z jej udziałem aktu orzeczniczego, ustalającego oceny oraz kryteria braku niezależności sądu, o którym mowa w pkt I lit. A d), co należy ocenić jako naruszające w sposób oczywisty zasadę *nemo iudex in causa sua*,

f) orzeka o skuteczności aktu orzeczniczego wydanego z jej udziałem, ustalającego oceny oraz kryteria braku niezależności sądu, o którym mowa w pkt I lit. A d), pomimo oczywistego naruszenia przez taki akt orzeczniczy prawa Unii, różnicując w czasie bez podstawy prawnej skuteczność prawa Unii wskutek wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

g) orzeka o skuteczności aktu orzeczniczego wydanego z jej udziałem, ustalającego oceny oraz kryteria braku niezależności sądu, o którym mowa w pkt I lit. A d), pomimo nieskuteczności tego aktu orzeczniczego z uwagi na wydanie go z udziałem osoby, która w oczywisty sposób nie spełniała w chwili wyboru na urząd sędziego wymaganych wymogów przewidzianych w prawie państwa członkowskiego Unii, co skutkuje koniecznością uznania tego aktu orzeczniczego, zgodnie ze stanowiskiem orzecznictwa krajowego, za nieistniejący (niebędący tym samym wiążącym aktem orzeczniczym)?;

3) sąd może przesądzać o braku niezawisłości i bezstronności sędziego lub braku niezależności sądu ostatniej instancji państwa członkowskiego Unii wyłącznie z powodu udziału w procedurze nominacyjnej na urząd sędziego mającego legitymację demokratyczną konieczną zgodnie z zasadą państwa demokratycznego organu wybierającego kandydatów na urząd sędziego, bez konieczności wykazania innych okoliczności, w tym w okresie po powołaniu na urząd sędziego, w szczególności, gdy władzę ustawodawczą lub wykonawczą sprawują ugrupowania i ich przedstawiciele, niereprezentujący organów władzy ustawodawczej lub wykonawczej w chwili powołania na urząd sędziego, co skutkuje oczywistym brakiem zależności tego sędziego oraz sądu, w którego składzie zasiada, od tych organów?;

4) czy dopuszczalna jest ocena braku niezależności sądu obejmująca okoliczność, iż kandydat na urząd sędziego został wybrany w procedurze nominacyjnej, o której mowa w pkt 3, jeżeli w wyborze brali aktywny udział zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego Unii wchodzący w skład organu członkowie władzy ustawodawczej oraz władzy wykonawczej, jeżeli każdorazowo większością głosów w organie kolegialnym wybierającym kandydatów na urząd sędziego dysponują sędziowie wybrani w sposób zapewniający temu organowi konieczną na podstawie prawa państwa członkowskiego Unii legitymację demokratyczną?;

B. W razie pozytywnej odpowiedzi na pytania z punktu I lit. A pkt 2 – czy art. 19 ust. 1 akapit 2 Traktatu o Unii Europejskiej, interpretowany w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy rozumieć w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego Unii (Sąd Najwyższy) ma obowiązek ukształtować skład (w niniejszej sprawie w ramach tzw. testu bezstronności i niezawisłości) bez udziału takiej osoby i rozpoznać czynność procesową strony bez udziału takiej osoby (lub osób), a zatem w innym składzie przewidzianym prawem państwa członkowskiego Unii?

Na podstawie art. 267 TFUE przedstawia Trybunałowi Sprawiedliwości uzupełnienie pytań zawartych w postanowieniu SN z dnia 10 października 2024 r., III CBO 2/24, poprzez dodanie pytania prawnego:

Czy art. 19 ust. 1 akapit 2 Traktatu o Unii Europejskiej, interpretowany w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, należy rozumieć w ten sposób, że nie jest sądem niezależnym (w tym w sprawie objętej prawem Unii) sąd państwa członkowskiego Unii ostatniej instancji (Sąd Najwyższy), w składzie którego zasiada osoba, która w sprawach oceny niezależności i bezstronności innego sędziego nominowanego w procedurze z udziałem organów konstytucyjnych państwa członkowskiego Unii mających zgodnie z zasadą państwa demokratycznego konieczną legitymację demokratyczną dla zapewnienia standardu sądu niezależnego gwarantującego bezstronność takiej oceny:

a) jako sędzia powołany przez organ niesuwerennego, niedemokratycznego państwa w okresie reżimu niedemokratycznego orzekała w procesach karnych wszczynanych z oskarżenia publicznego przeciwko osobom działającym na rzecz przestrzegania praw człowieka oraz ustroju demokratycznego (tzw. procesach politycznych),

b) w okresie reżimu niedemokratycznego, będąc sędzią, należała do czasu jej rozwiązania do (...), c) nie została poddana ocenie w państwie demokratycznym w zakresie rękopisów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem powyższych okoliczności w postępowaniu awansowym do sądu ostatniej instancji (Sądu Najwyższego), zaś okoliczności, o której mowa pod lit. a i b, tj. orzekanie w tzw. procesach politycznych oraz przynależność do (...), nie zostały przez tę osobę ujawnione w tym postępowaniu ani poddane analizie przez uprawnione organy uczestniczące w procedurze nominacyjnej,

d) mimo okoliczności, o których mowa pod lit. a-c, jako sędzia orzekała w sądzie ostatniej instancji (Sądzie Najwyższym) o braku odpowiedzialności sędziów orzekających w okresie reżimu niedemokratycznego na podstawie bezprawnych aktów prawnych tego reżimu przeciwko osobom działającym na rzecz ustroju demokratycznego (tj. w stanie wojennym w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej), a także w wydawaniu orzeczeń o skutkach nieważności rozstrzygnięć wydanych przez sądowy aparat represji w okresie reżimu niedemokratycznego wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego oraz o zakresie odpowiedzialności państwa z tego tytułu,

e) została wybrana jako kandydat na urząd sędziego każdej, w tym ostatniej instancji (lit. c), przez organ niemający koniecznej legitymacji demokratycznej, z uwzględnieniem okoliczności, o których mowa w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 29 marca 2022 r., C-132/20, ECLI:EU:C:2022:235, pkt 108, tj. pierwszego powołania wskutek aktu nominacyjnego reżimu niedemokratycznego, a zatem sprzecznie z obowiązującą w państwie członkowskim Unii i stanowiącą fundament ustroju i funkcjonowania władz tego państwa zasadą państwa demokratycznego, a tym samym osoba taka nie dysponuje koniecznym w tym państwie demokratycznym mandatem wymagany od sędziego na etapie nominacyjnym,

f) została wybrana jako kandydat na urząd sędziego każdej, w tym ostatniej instancji (lit. c), w procedurze nominacyjnej w sposób rażący i oczywisty naruszający prawo dostępu obywateli do służby publicznej, pozornej, nietransparentnej i nieprzewidującej drogi odwoławczej do sądu biorąc łącznie z uwzględnieniem okoliczności, o których mowa w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 29 marca 2022 r., C-132/20, ECLI:EU:C:2022:235, pkt 108, tj. pierwszego powołania wskutek aktu nominacyjnego reżimu niedemokratycznego,

– co w każdym z powyższych przypadków oraz łącznie może wzbudzać w przekonaniu jednostek uzasadnione i poważne wątpliwości co do niezawisłości i bezstronności tej osoby jako sędziego we wskazanych powyżej sprawach, a w konsekwencji prowadzić do braku przejawiania przez organ, w którym osoba taka zasiada, oznak bezstronności, a tym samym mogłoby podważyć w przypadku składu orzekającego, w którym taki sędzia zasiada, jego przymiotu niezawisłego i bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy oraz podważyć zaufanie, jakie sądownictwo powinno budzić w jednostkach w społeczeństwie demokratycznym?

Postanowienie SN z dnia 10 października 2024 r., III CBO 2/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cbo%202-24-3.pdf>

Postanowienie SN z dnia 19 października 2024 r., III CBO 2/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cbo%202-24-5.pdf>

Postanowienie SN z dnia 18 grudnia 2024 r., III CBO 2/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cbo%202-24-6.pdf>

Postanowienie SN z dnia 24 stycznia 2025 r., III CBO 2/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cbo%202-24-7.pdf>

Postanowienie SN z dnia 3 kwietnia 2025 r., III CBO 2/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cbo%202-24-8.pdf>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie I ZB 66/22 (sygn. sprawy przed TSUE C-605/24, Drałka; zob. sprawy połączone C-586/24, Rabal i C-605/24, Drałka)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

A. Czy art. 19 ust. 1 akapit 2 TUE, interpretowany w świetle art. 47 KPP, należy rozumieć w ten sposób, że:

1) nie jest sądem niezależnym (w tym w sprawie objętej prawem Unii Europejskiej) taki sąd, w składzie którego zasiada osoba, która:

a) została powołana na urząd sędziego sądu krajowego ostatniej instancji (Sądu Najwyższego) w oczywiście nietransparentnej i pozornej procedurze nominacyjnej, pomijającej ocenę rzeczywistych kompetencji do wykonywania zawodu sędziego Sądu Najwyższego (szczególnie, że nigdy nie była sędzią ani w zasadzie nie wykonywała innego zawodu prawniczego), z zastosowaniem pozornego trybu odwoławczego, odbierającego samodzielność decyzyjną organowi uprawnionemu konstytucyjnie do przedstawiania wniosków o powołanie sędziów;

b) została powołana w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa nieposiadającej legitymacji demokratycznej;

c) pozostaje osobiście zainteresowana potwierdzeniem prawidłowości procedury jej dotyczącej i orzeka o braku niezależności sądu jedynie na tej podstawie, że sędzia w składzie tego sądu został powołany w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, w skład której zgodnie z prawem krajowym wchodzi członkowie mający wymaganą legitymację demokratyczną;

d) sprzecznie z zasadą *nemo iudex in causa sua* orzeka o skuteczności uchwały Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, wydanej uprzednio z jej udziałem:

- pomimo oczywistego naruszenia przez tę uchwałę prawa Unii Europejskiej i jego wykładni wynikającej z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

- podczas gdy uchwała ta została powzięta z udziałem innej osoby, która w oczywisty sposób nie spełniała wymogów ustawowych stawianych sędziemu Sądowi Najwyższemu, a więc która nie może być uznana za sędziego tego Sądu, w związku z czym orzeczenia wydane z udziałem takiej osoby należy uznać, zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie krajowym, za nieistniejące;

e) powołuje się na kryteria „wypracowane” w orzeczeniach Sądu Najwyższego mające świadczyć o zależności i braku zawisłości innych sędziów, których sama nie przestrzega, a ocenia osoby, które – w przeciwieństwie do niej – przeszły wszystkie stopnie sądownictwa, uzyskując pozytywne wnioski Krajowej Rady Sądownictwa w różnych okresach i składach;

f) czerpie korzyści ze zmiany władzy wykonawczej, będąc członkiem organu zależnego od władzy wykonawczej;

2) nadal mogą powstawać w przekonaniu jednostek uzasadnione i poważne wątpliwości co do niezawisłości i bezstronności sędziego, który został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego Izby Cywilnej w wyniku wskazania przez Krajową Radę Sądownictwa, w stosunku do której zostały sformułowane zarzuty dotyczące zależności od władzy wykonawczej w okresie poprzednich dwóch kadencji Sejmu, w sytuacji gdy:

- nastąpiła zmiana władzy politycznej i zakończono wobec Rzeczypospolitej Polskiej procedurę określoną w art. 7 ust. TUE, a

- sędzia ten spełniał wszelkie kryteria wymagane do powołania na urząd sędziego Sądu Najwyższego (w szczególności przeszedł wszystkie szczeble sądownictwa, a nadto uzyskał wymagany stopień naukowy), a jeżeli tak, to z czego miałyby wynikać i w czym miałyby się przejawiać ta zależność i zawisłość sędziego i od kogo taki sędzia miałby być zależny?

B. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytania z punktu A.1. – czy art. 19 ust. 1 akapit 2 TUE, interpretowany w świetle art. 47 KPP, należy rozumieć w ten sposób, że sąd krajowy ostatniej instancji (Sąd Najwyższy) ma obowiązek ukształtować skład w sprawie tzw. testu bezstronności i niezawisłości bez udziału takiej osoby i rozpoznać wniosek bez udziału takiej osoby (lub osób) w innym składzie przewidzianym prawem krajowym?

Postanowienie SN z dnia 5 sierpnia 2024 r., I ZB 66/22

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i%20zb%2066-22.pdf>

Postanowienie SN z dnia 2 września 2024 r., I ZB 66/22
<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i%20zb%2066-22-1.pdf>

Postanowienie SN z dnia 8 stycznia 2025 r., I ZB 66/22
<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i%20zb%2066-22-2.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 3 marca 2025 r. w sprawach połączonych C-586/24, Rabal i C-605/24, Drałka
<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=297066&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=4182882>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie III CB 65/24 (sygn. sprawy przed TSUE C-586/24, Rabal; zob. sprawy połączone C-586/24, Rabal i C-605/24, Drałka)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

A. Czy art. 19 ust. 1 akapit 2 Traktatu o Unii Europejskiej, interpretowany w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych, należy rozumieć w ten sposób, że:

1) nie jest sądem niezależnym (w tym w sprawie objętej prawem Unii Europejskiej) taki sąd, w składzie którego zasiada osoba, która:

a) została powołana na urząd sędziego sądu krajowego ostatniej instancji (Sądu Najwyższego) w oczywiście nietransparentnej i pozornej procedurze nominacyjnej, pomijającej ocenę rzeczywistych kompetencji do wykonywania zawodu sędziego Sądu Najwyższego (szczególnie, że nigdy nie była sędzią ani w zasadzie nie wykonywała innego zawodu prawniczego), z zastosowaniem pozornego trybu odwoławczego, odbierającego samodzielność decyzyjną organowi uprawnionemu konstytucyjnie do przedstawiania wniosków o powołanie sędziów;

b) została powołana w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa nieposiadającej legitymacji demokratycznej;

c) pozostaje osobiście zainteresowana potwierdzeniem prawidłowości procedury jej dotyczącej i orzeka o braku niezależności sądu jedynie na tej podstawie, że sędzia w składzie tego sądu został powołany w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, w skład której zgodnie z prawem krajowym wchodzi członkowie mający wymaganą legitymację demokratyczną;

d) sprzecznie z zasadą nemo iudex in causa sua orzeka o skuteczności uchwały Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, wydanej uprzednio z jej udziałem:

- pomimo oczywistego naruszenia przez tę uchwałę prawa Unii Europejskiej i jego wykładni wynikającej z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

- podczas gdy uchwała ta została powzięta z udziałem innej osoby, która w oczywisty sposób nie spełniała wymogów ustawowych stawianych sędziemu Sądu Najwyższego, a więc która nie może być uznana za sędziego tego Sądu, w związku z czym orzeczenia wydane z udziałem takiej osoby należy uznać, zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie krajowym, za nieistniejące;

e) powołuje się na kryteria „wypracowane” w orzeczeniach Sądu Najwyższego mające świadczyć o zależności i braku zawisłości innych sędziów, których sama nie przestrzega, a ocenia osoby, które – w przeciwieństwie do niej – przeszły wszystkie stopnie sądownictwa, uzyskując pozytywne wnioski Krajowej Rady Sądownictwa w różnych okresach i składach;

f) czerpie korzyści ze zmiany władzy wykonawczej, będąc członkiem organu zależnego od władzy wykonawczej;

2) nadal mogą powstawać w przekonaniu jednostek uzasadnione i poważne wątpliwości co do niezawisłości i bezstronności sędziego, który został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego Izby Cywilnej w wyniku wskazania przez Krajową Radę Sądownictwa, w stosunku do której zostały sformułowane zarzuty dotyczące zależności od władzy wykonawczej w okresie poprzednich dwóch kadencji Sejmu, w sytuacji gdy:

- nastąpiła zmiana władzy politycznej i zakończono wobec Rzeczypospolitej Polskiej procedurę określoną w art. 7 Traktatu o Unii Europejskiej, a

- sędzia ten spełniał wszelkie kryteria wymagane do powołania na urząd sędziego Sądu Najwyższego (w szczególności przeszedł wszystkie szczeble sądownictwa, a nadto uzyskał wymagany stopień naukowy),

- uzyskał pozytywne wnioski Krajowej Rady Sądownictwa w różnych okresach i składach, a jeżeli tak, to z czego miałyby wynikać i w czym miałyby się przejawiać zależność i zawisłość sędziego i od kogo taki sędzia miałby być zależny?

B. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytania z punktu A.1. – czy art. 19 ust. 1 akapit 2 Traktatu o Unii Europejskiej, interpretowany w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych, należy rozumieć w ten sposób, że sąd krajowy ostatniej instancji (Sąd Najwyższy) ma obowiązek ukształtować skład (w tym przypadku w sprawie tzw. testu bezstronności i niezawisłości) bez udziału takiej osoby i rozpoznać wniosek bez udziału takiej osoby (lub osób) w innym składzie przewidzianym prawem krajowym?

Postanowienie SN z dnia 19 sierpnia 2024 r., III CB 65/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cb%2065-24.pdf>

Postanowienie SN z dnia 2 września 2024 r., III CB 65/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cb%2065-24-1.pdf>

Postanowienie SN z dnia 4 września 2024 r., III CB 65/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cb%2065-24-2.pdf>

Postanowienie SN z dnia 16 września 2024 r., III CB 65/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cb%2065-24-3.pdf>

Postanowienie SN z dnia 8 stycznia 2025 r., III CB 65/24

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20cb%2065-24-4.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 3 marca 2025 r. w sprawach połączonych C-586/24, Rabal i C-605/24, Drałka

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=297066&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=4182882>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie I ZB 91/23 (sygn. sprawy przed TSUE C-103/24, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

I. czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej w związku z art. 47 ust. 1 i 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że:

1) krajowy Sąd Najwyższy w szczególnym postępowaniu zainicjowanym przez stronę wnioskiem o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego - wyznaczonego do składu rozpoznającego sprawę dyscyplinarną dotyczącą sędziego sądu powszechnego - wymogów niezawisłości i bezstronności, ma obowiązek zbadania z urzędu, czy wyznaczony w drodze losowania spośród całego składu Sądu Najwyższego skład orzekający jest także sądem „ustanowionym uprzednio ustawą”;

2) jeżeli wniosek o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności został oparty na zarzucie, że taki sędzia powołany został w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej na to stanowisko, to w składzie orzekającym złożonym z 5 sędziów losowanych spośród całego składu Sądu Najwyższego, nie mogą uczestniczyć sędziowie Sądu Najwyższego, którzy zostali powołani w takiej samej wadliwej procedurze nominacyjnej, gdyż taki skład Sądu Najwyższego nie może zostać uznany za sąd niezawisły i bezstronny ustanowiony uprzednio na podstawie ustawy;

- w przypadku udzielenia odpowiedzi pozytywnej na pytanie przedstawione w pkt I ppkt. 2)

II. czy na nieprawidłowość ukształtowania składu orzekającego – w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności - ma wpływ, w kontekście art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, okoliczność, że w 5 - osobowym składzie tylko 2 sędziów zostało powołanych w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, to znaczny czy w takim przypadku możliwe jest jednak dalsze procedowanie i wydanie orzeczenia, skoro co do większości wyznaczonego składu nie zachodzi problem wadliwości powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego?;

- w przypadku odpowiedzi na pytanie przedstawione w pkt II, że jeśli w wymaganym przez prawo krajowe pięcioosobowym składzie orzekającym biorą jednak udział dwaj albo chociażby jeden wadliwie powołany sędzia Sądu Najwyższego, to taki sąd nie jest sądem w rozumieniu art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej; o ile wadliwości procesu nominacyjnego mają charakter fundamentalny:

III. czy dla zapewnienia stronom uprawnienia do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie przez sąd w rozumieniu art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej dopuszczalne jest rozpoznanie wniosku, o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego (wyznaczonego do rozpoznania sprawy dyscyplinarnej dotyczącej sędziego sądu powszechnego) wymogów niezawisłości i bezstronności, przez sąd w składzie jednoosobowym w osobie sędziego - sprawozdawcy, co do którego nie zachodzą wadliwości procesu nominacyjnego na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, jako wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego na zasadach ogólnych?

Postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2024 r., I ZB 91/23

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i/%20zb%2091-23.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-103/24, X.Y.

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=286928&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=7298095>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie I ZB 81/23 (sygn. sprawy przed TSUE C-112/24, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego II)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

I. czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej w związku z art. 47 ust. 1 i 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że:

1) krajowy Sąd Najwyższy w szczególnym postępowaniu zainicjowanym przez stronę wnioskiem o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego - wyznaczonego do składu rozpoznającego sprawę dyscyplinarną dotyczącą sędziego sądu powszechnego - wymogów niezawisłości i bezstronności, ma obowiązek zbadania z urzędu, czy wyznaczony w drodze losowania spośród całego składu Sądu Najwyższego skład orzekający jest także sądem „ustanowionym uprzednio ustawą”;

2) jeżeli wniosek o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności został oparty na zarzucie, że taki sędzia powołany został w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej na to stanowisko, to w składzie orzekającym złożonym z 5 sędziów losowanych spośród całego składu Sądu Najwyższego, nie mogą uczestniczyć sędziowie Sądu Najwyższego, którzy zostali powołani w takiej samej wadliwej procedurze nominacyjnej, gdyż taki skład Sądu Najwyższego nie może zostać uznany za sąd niezawisły i bezstronny ustanowiony uprzednio na podstawie ustawy;

3) jeżeli w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wyznaczonego do składu (rozpoznającego sprawę dyscyplinarną dotyczącą sędziego sądu powszechnego) wymogów niezawisłości i bezstronności, zostało wykazane przez stronę, że ze względu na udział tego sędziego Sądu Najwyższego w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej na to stanowisko, wyznaczony skład sądu nie spełnia wymogów sądu niezawisłego i bezstronnego, ustanowionego uprzednio na mocy ustawy, to do rozstrzygnięcia wniosku - o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności - zbędne jest już nakazane w prawie krajowym badanie postępowania tego sędziego po powołaniu na stanowisko sędziego oraz charakteru sprawy dyscyplinarnej, a w konsekwencji brak wskazania we wniosku okoliczności dotyczących postępowania tego sędziego po powołaniu na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego nie daje podstaw do jego odrzucenia na podstawie przepisów prawa krajowego (art. 29 § 10 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym);

- w przypadku udzielenia odpowiedzi pozytywnej na pytanie przedstawione w pkt I ppkt. 2)

II. czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej w związku z art. 47 ust. 1 i 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że: sędzia-członek składu orzekającego w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego (wyznaczonego do rozpoznania sprawy dyscyplinarnej dotyczącej sędziego sądu powszechnego) wymogów niezawisłości i bezstronności może, po pierwsze, złożyć wniosek o wyłączenie od udziału w składzie orzekającym innego sędziego (sędziów) wylosowanego spośród całego składu Sądu Najwyższego, który został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej, wykluczającej uznanie sądu z jego (ich) udziałem za sąd ustanowiony na podstawie ustawy, niezawisły i bezstronny oraz po drugie, żądać, aby taki wniosek nie był rozpoznawany przez sędziego, który również został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w takiej wadliwej procedurze nominacyjnej

III. czy w przypadku pozostawienia wniosku, o którym mowa w pkt II bez nadania mu dalszego biegu (postanowieniem sądu krajowego), sędzia który złożył taki wniosek może odmówić podejmowania czynności w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności, czy też powinien jednak uczestniczyć w wydaniu orzeczenia, pozostawiając w gestii strony decyzję o jego ewentualnym zaskarżeniu z powodu naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy przez sąd spełniający wymogi określone w art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej?;

IV, czy na nieprawidłowość ukształtowania składu orzekającego - w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności - ma wpływ, w kontekście art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej oraz art. 47 akapit drugi Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, okoliczność, że w 5 - osobowym składzie tylko jeden z sędziów został powołany w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, to znaczny czy w takim przypadku możliwe jest jednak dalsze

procedowanie i wydanie orzeczenia, skoro co do większości wyznaczonego składu nie zachodzi problem wadliwości ich powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego?

Postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2024 r., I ZB 81/23

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i/%20zb%2081-23.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-112/24, L.S.

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=286945&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=7298958>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie I ZB 73/22 (sygn. sprawy przed TSUE C-96/24, Rzecznik Dyscyplinarny Sądu Najwyższego)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

I. czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej w związku z art. 47 ust. 1 i 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że:

1) krajowy Sąd Najwyższy w szczególnym postępowaniu zainicjowanym przez zainteresowaną stronę wnioskiem o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego - wyznaczonego do składu rozpoznającego sprawę o zezwolenie na pociągnięcie sędziego Sądu Najwyższego do odpowiedzialności karnej – wymogów niezawisłości i bezstronności, ma obowiązek zbadania z urzędu, czy wyznaczony w drodze losowania spośród całego składu Sądu Najwyższego skład orzekający (w sprawie o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej), jest sądem „ustanowionym uprzednio ustawą”, w sytuacji gdy prawo krajowe wymaga zbadania jedynie atrybutów sędziowskich w postaci niezawisłości i bezstronności;

2) jeżeli wniosek o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności został oparty na zarzucie, że taki sędzia został powołany na to stanowisko w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej, to w składzie orzekającym złożonym z 5 sędziów losowanych spośród całego składu Sądu Najwyższego, nie mogą uczestniczyć sędziowie Sądu Najwyższego, którzy zostali powołani w takiej samej wadliwej procedurze nominacyjnej, gdyż taki skład Sądu Najwyższego nie może zostać uznany za sąd niezawisły i bezstronny ustanowiony uprzednio na podstawie ustawy;

3) jeśli w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wyznaczonego do składu (rozpoznającego sprawę o zezwolenie na pociągnięcie sędziego Sądu Najwyższego do odpowiedzialności karnej) wymogów niezawisłości i bezstronności, zostało wykazane przez stronę, że ze względu na udział tego sędziego Sądu Najwyższego w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej na to stanowisko wyznaczony skład sądu nie spełnia wymogów sądu niezawisłego i bezstronnego, ustanowionego uprzednio na mocy ustawy, to do rozstrzygnięcia wniosku - o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności - zbędne jest już nakazane w prawie krajowym badanie postępowania tego sędziego po powołaniu na stanowisko sędziego oraz charakteru sprawy (o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Najwyższego), a w konsekwencji nie jest dopuszczalne oddalenie wniosku o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności tylko z tego powodu, że wnioskodawca nie wykazał dowodowo, iż postępowanie tego sędziego po powołaniu podważa jego przymioty w postaci niezawisłości i niezależności;

- w przypadku udzielenia odpowiedzi pozytywnej na pytanie przedstawione w pkt I ppkt. 2)

II. czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej w związku z art. 47 ust. 1 i 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że: sędzia-członek składu orzekającego w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego (wyznaczonego do rozpoznania sprawy o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Najwyższego)

wymogów niezawisłości i bezstronności może, po pierwsze, złożyć wniosek o wyłączenie od udziału w składzie orzekającym innego sędziego (sędziów) wylosowanego spośród całego składu Sądu Najwyższego, który został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej, wykluczającej uznanie sądu z jego (ich) udziałem za sąd ustanowiony na podstawie ustawy, niezawisły i bezstronny oraz po drugie, żądać, aby taki wniosek nie był rozpoznawany przez sędziego, który również został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w takiej wadliwej procedurze nominacyjnej;

III. czy w przypadku pozostawienia wniosku, o którym mowa w pkt II bez nadania mu dalszego biegu (postanowieniem sądu krajowego), sędzia który złożył taki wniosek może odmówić podejmowania czynności w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności, czy też powinien uczestniczyć w wydaniu orzeczenia, pozostawiając w gestii strony decyzję o jego ewentualnym zaskarżeniu z powodu naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy przez sąd spełniający wymogi określone w art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej oraz art. 47 ust. 1 i 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej?;

IV, czy na nieprawidłowość ukształtowania całego składu orzekającego - w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności - ma wpływ, w kontekście art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu Unii Europejskiej oraz art. 47 ust. 1 i 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, okoliczność, że w 5-osobowym składzie tylko 2 sędziów zostało powołanych w wadliwej (o charakterze fundamentalnym) procedurze nominacyjnej na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, to znaczny czy w takim przypadku możliwe jest jednak dalsze procedowanie i wydanie orzeczenia, skoro co do większości członków wyznaczonego składu nie zachodzi problem wadliwości ich powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego?

Postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2024 r., I ZB 73/22

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i/%20zb%2073-22.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-96/24, X.Y.

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=286939&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=7299351>